

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

háshoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petisór:
Megrendeléstől 6 — nem megrendeléstől 8 kréért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

13. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 164. sz.) czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak Klökner Péter kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyitásterben megjelenő közlemények után három hasábos petisórt 10 kr. fizetendő.

Börmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Előfizetési felhívás

„SZÉKESFEJÉRVÁR” társadalmi hetilap

1874. évi ápril—junius negyedévi folyamára.

A lap ára helyben háshoz hordva, vagy vidékre postai küldéssel:

negyedévre 1 frt.
félévre 2 frt.

Lapunk pártolói tisztelettel felkérjük, sziveskedjenek minelőbb megújítani az előfizetést, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

A posta-utalványok vagy pénzeslevelek a „Székesfejérvár” kiadó-hivatalába, Klökner Péter könyvkereskedésébe küldendők.

Népesedési mozgalom.

II.

A magyar birodalom összes területe 5587³¹ □ mérföld, a lakosok száma 15,417,327 lélek, esik 1 □ mérföldre 2633 lélek, kik laknak 438 házban.

A birodalom területéből 84¹⁶% termő és 15⁴% terméketlen, melyből 35⁷⁵% szántóföld, 1¹% szőlő, 14⁰⁸% legelő és kert, 33²²% erdő.

TÁRGZA.

A Bourbon palota Nápolyban.

Európa kertjének, Italiának legnagyobb palotájában vezetem az olvasót.

A Bourbonok uralkodása alatt nem a király, de egy bizonyos clique kormányzott Nápolyban, s a királynak csak annyi volt megengedve, hogy magát mulathassa s az udvart fényessé tegye. — Így építettek maguknak ezen kegyes fejedelmek a főváros közelében hat királyi palotát, hat nemzet kincseiből.

A nápolyi hadjáratot a Garibaldi-dictatura követte, mely után az ország Italiához csatoltatott, a királyi birtokok a Savoyának adatattak. Így jutottak a nápolyi paloták is Vittorio Emanuelének.

A jelenlegi királyi udvar csak a téli hónapokban időz Nápolyban s így a paloták lakatlanok, miért is azok megtekinthetők, kik Sacchi urtól, a kastélyok főfelügyelőjétől erre engedélyt nyernek.

Ily engedéllyel látogattam meg először a világos-vörös színű Bourbon palotát.

Belépve, a kapus hosszas bókolás után átvevő jegyemet; ciceroneul egy udvari inas szolgált ki az előteremig kísért, hol más vezetőt kaptam. Először a terrasse megtekintésére kértek fel, melyre hatalmas szárnyajtókon át juthatni. A front előtt, királyi díszben, oszlopokon nyugszik a mintegy 2 hold térmérőjű terrasse. Hosszában egy lugas vonul rajt végig, mely

Kifejlődött kézmű-ipara hazánknak nincsen, ha ez állítás való a mint az is, akkor azon állítás is igaz, hogy még túlnyomólag földművelő nép vagyunk, mely azon természetes helyzet kifolyása, hogy ily eke alá utalt területen a népesedés földhöz ragadt, s munkaerőt nem enged át az iparnak, mert drágában kénytelen azt díjazni, mint az ipar; sőt aratási időszakban az összes termésének egy tizedét kénytelen munkásainak átengedni. Ezen aratási munkákban országsszerte számos kis iparos veszen részt, mert csaknem egy évi élelmet biztosítja keresetével.

Világszerte statisztikailag bebizonyított tény az, hogy eke alá utalt területeken gyér a népesség. Sőt nem is szaporodhatik, mert nem tür meg több munkás erőt, mint mennyinek foglalkozást tud adni, és ez a természettől függőség.

Ily területeken azon természetszerű következtések állanak elő, melyek a túlbőség és a nyomasztó szükség gyakori ellentétei, mely a bőségben gondtalan pazar vig; de a szükségben páratlan megadásra kész pillanat embereit neveli.

Ily természetszerű területen, mint édes hazánk is, ha a földművelés és ipar közötti szükséges egyensúlyt akarjuk létrehozni, mindenekelőtt szükséges annak alapját viszonylagosan megvetni, és pedig földművelő- és ipar-iskolákkal.

A földművelő iskolák neve maradhat népiskola, de a mostani tantárgyaknak fele vándoroljon át a középiskolákba, és ezen 50% tanórákban adassék elő a földművelés, állattenyésztés, földisme, azon földé, a melyen és a melyből él népünk, ugy továbbá a mostani falitáblák azon része, melyen mammutok s egyéb oly dolgok vannak, melyek a középiskolákba

valók — oda vitessenek át, és helyükre jó gazdasági szerek mintái, s helyviszonyainknak megfelelő állatvilág ábrái s fő terményeink rajzai függesztessenek s taníttassanak, s ezeknek megfelelő tanulmányok adassanak elő, melynek következtében mezőgazdaságunk fejlődése sikeresen várható, annál is inkább, mert így népünk nemcsak az iskolákban, de a felnőttek is szivesen tanulnak és olvasnak, melynek ismét azon természetszerű következtését várhatjuk, hogy a nép nyelvén irt gazdasági szakmunkák és folyóiratok a nagyobb olvasó közönségre számíthatnak. Melyeknek hiányával ma népünk még az irni és olvasni tudást is feledé, s alig hogy a nevéket tudják felnőtt korukba aláírni, a többi tanulmányait elfeledik, mivel azok nem gyakorlatiak.

Ugyanily arányban kívánatos és szükséges, hogy a középtanodák alakíttassanak át ipartanodákká viszonylagosan vagyis a városokban. — Ezen földművelő- és ipar-iskolák hivatása léssen a földművelés és ipar közötti egyensúlyt létrehozni annak viszonylagos fejlesztésével, s a mai kornak megfelelő fokozással. A világkiállításon láthattuk, hogy a műveltség kellő fokán álló népek az iskolákban azt tanítják a miből élnek, s a mi gazdagságuk s hatalmukat már is adta. — Ha gazdaságunk emelésével tökeszaporulatunk következtében is, a majdan virágzó iparunk is több munkáskezet követel, könnyű léssen azt a mai gyors közlekedési eszközökkel bevonni, de mindezt bevárni nincsen elegendő időnk.

Már szent István királyunk külföldi iparosokat hozott be, ugy később a történelem gyakran emlékezik ily bevándorlásokról, ugy a mai korban bejötték tömeges számát bizonyítja azon sok és sok ide-

két helyütt pavillonná alakul; ezt csak kevés folyondár fedi, s a nagyobb rész itt is a botanika más osztályának jut. — Pihenjünk meg itt; hisz az óriási hőségben egy hűs bokor árnyában hisszük magunkat, s a szökőkutak kristály vizében játszó aranyhalak oly mulatságosak a tikkadt kutatóknak.

Tovább sietve a sűrű gránittal padlózott s vörös márványlapokkal mozaikozott gyönyörű erkélyen, mindenütt szorgalmas kertészekkel találkozunk, kik a déli növényekkel benépesített park csinosításával foglalkoznak. — A botanikus paradicsomba érzi itt magát, s én mint laikus csak a növények ritkaságai által lettem elragadva, de csekély növénytani ismeretem is tapasztaltatá velem, hogy nem mindennapi helyen vagyok.

A drága növények közt leginkább Afrika, Peru, Mexiko s Chili vannak képviselve. — Legérdekesebbek lesznek a Bonaparte juncea, Bonapartea histrix Peruból, Aloe vulgaris, Agace juccaeifolia Hispaniából, Aloe lingua, Aloe macolata, Aloe plicatilis Afrikából, Agace Ghisbrechti Mexikóból s a fölötté érdekes alakú cactus Cereus aburneus monstruosus Curacaoból.

Az erkélyről a világ legszebb panorammája a nápolyi öböl terül el előttünk. A távol lenge kódében Neptum birodalmából kiemelkedve Capri, Ischia mutatják homályos partjaikat, ezeket a Sorrento s Castellamare-i kék hegyek váltják fel. Balról a mindig füstlő Vesuv óriási teste mint őrszem áll, mely alatt Porticit követve Nápoly déli része enyeleg saját képével a tenger tiszta tükreben.

A terrasseról előbb a jobb szárnyat tekintettük meg, hol egy még most munkában levő folyosón át a

táncztermekbe jutottunk. — Ezen appartement tizenkét teremből áll, közepén a táncszalon. Két égszin és egy vörös selyem butorzatu szobát kivéve, ezen osztály butorzata aranykeretű s arannyal áttört sárga selyem poltronákból s támlánynélküli pamlagokból áll. — A csekély jelentőségű freskokat, óriási csillárok tömött üveg sugártörői rejtik el.

A pompás étterem falait a legjobb mesterek festményei díszítik. Az oldalakra karrarai márványasztalok vannak beépítve. E terem padlozata különféle márványból áll, melyek közt mint valódi unicumot, keskeny zöld márványlapokat találunk. Az asztal helyett most egy bölcső foglalja el a közepet, melyet Nápoly városa ajándékozott Margit főhercegnőnek. A fehér selyemmel bélelt bölcső talpazatán egy fafaragvány vonul végig, mely kétfelül felemelkedik s alakokban végződik. A butorzat itt világoskék selyem s a régi styl is képviselve, de újra aranyozva. Az oldalakon 120, 12 lángu karos gyertyatartó áll. Ehez hasonlóan butorozva, még több mellékterem van kapcsolva.

A királyi díszben uszó társalgótermek újra arannyal áttört sárga selyem-butorokkal bírnak. Itt áll II. Károly s Miklós császár arcképe s a császárnak egy ajándéka. Ez egy madárkalitka. A kis asztalkán Moszkva jelentékenyebb épületei vannak emalírozva s rajt egy oszlopocská emelkedik, melyen a gyönyörű kalitka áll egy kis kitömött papagálylival. A padlózat itt is márvány-mozaik, a falakon pompás freskokat találunk.

A termeket vörössel díszített színház követi.

A folyosóra érve a nagyszerű fölépcsőzet előtt állunk, honnét néhány dolgozószobán át a királyi her-

gen hangzásu név, mely a fő és alsóbb hivatalokban úgy az ipar terén működik, s részben czégtábláik fennén hirdetik az ő vagy elődjük külföldi eredetét, s mégis ma már magyarok és pedig többnyire jó magyarok, ni több, tömeges némagyarosító hivatalos közleményeket olvasunk róluk.

Azon külföldi munkások pedig, kiket kellő iparos- és munkakéz hiányai miatt a nagyszerű vasúti vállalatok és Pestnek gyors építése által hazánkba szállítottak, leginkább alsóbbrendű napszámosok s kistrészen iparosok, kiknek csak azon része telepedik le, kiket családi s egyéb viszonyai haza nem hívnak, s ha tán itt-ott kihágásokat követtek is el ezek, azok szórványosak és mulandók, mert oly országban, hol az élelmiszer bőven terem, s mint eke alá utalta nép sohasem lázadó, mely inkább hajló az arisztokrátiához, mert maga is az. Ez ismét a természettől függőség, azért is ne féljünk a telepítéstől, örüljünk azon mert nyerünk általa ha nagyobb tömeg itt élelmeztenék s terményeink részben itt gyártatnának fel, mert ez az értéket emeli s másrészt a föld sokat visszakup, miáltal földünk termő ereje is megtartatik s vagyonosodásunk biztosabb leendő. — Adja Isten, legyen úgy!

Pénzes Ferencz.

Ismertetés.

Székesfejérvár másodszori visszafoglalatásáról s azon kori viszonyairól.

Székesfejérvár 1543 ik évben a törökök által elfoglaltván 1601-ik évben visszavétetett ugyan, de egy év múlva ismét a törökök hatalmába került. 1686-ik évben Budavára visszavétetvén, a Duna e részén Székesfejérvár volt a törökök főerőssége s támpontja, melyből a környéket pusztították; a visszafoglalatását akkor stratégiai tekintetek meg nem engedvén, gr. Batthyány Ádám tábornok lön a fekezéssel egy kisebb hadtesttel megbízva, ki feladatának mint lehetett úgy megfelelt, hogy a törökök egykor már a vár feladásáról tanakodtak, hanem sikerülvén nekik egy eleség-hordó szállítmányt elfoglalniok, egy időre biztosítva valának, de fogyván az élelmiszerek, bégjök a belgrádi basához egy hírnököt levéllel küldött, melyben a város szorongatott állapota leírva vala; a hírnök elfogtván, s a titok kitudatván, sikerült Batthyányinak egy nagyobb hadsereget nyerhetni, s így Ariezaga tábornok a budai Eszterházy János a palotai kaput megszállották, gróf Batthyányi pedig és Zichy István a sárvíznél ütötték fel táborukat. A törökök nagy elszántságot mutattak s néhány merész kirohanást tettek, de veszteséggel mindig visszaverettek. Midőn a vár ágyuk által is lövetetett, látván a törökök a vár tarthatlanságát, alkuba bocsátkoztak, mely hamar befeczetetett ugyan, de ekkor azt követelték, hogy az alkut a király is írja alá, mit Leopold haladéktalanul teljesítvén, midőn a kitakarodásra került a sor, egy különös nehézség merült fel, melyhez hasonlót történelmünkben nem olvastam; t. i. a hosszabb együttléte alatt, a törökök, a keresztény asszonyokkal oly barátságos viszonyban éltek, hogy

köztük több *vegyes házasság* kötöttet. Mi volt ekkor a teendő? Hosszabb alkudozások után abban történt a megállapodás, hogy a ki keresztény hiten van itt maradni tartozik, ezental az ily házasságból született gyermekek, ha a 18-ik évet elérték, avagy meghaladták, az atyjukkal elmeheessenek ugyan, a kisebb koruk azonban el nem bocsátatnak; de sok asszony sirva, jajgatva kijelentette, hogy később magát elégettetni, vagy máskép meghalni, mint török férjétől megválni, később többen Belgrádba szöktek.

A várból kitakarodók száma 3500—4000 főre ment, ezek között 1500 katona, de a legnagyobb rész oly erőltén állapotban volt, hogy alig bírta fegyverét hordani; 150 keresztény fogoly pedig szabaddá lön. Találtatott a várban 79 ágyu, melyek közül 24, első Ferdinand, Maximilian, Rudolf vagy Leopold császár és király nevei és czimereikkel díszlett, valamint annyi más hadi szer, hogy velük egy jókora hadtestet lehetett volna felszerelni. Ezen Székesfejérvárra epochalis nap 1688-ik év május 19-ike volt. (Igy írják le ezen eseményeket Wagner Historia Leopoldi, primi P. 2. Joannes Ketteler Continuatio Istvánfy L. 47.) Azonban fenmaradt egy más érdekes tudósítás is, nevezetesen: a visszafoglaló hadsereggel bevonult, egyszersmind több jezsuita, kik közül egyik a szerzetének jelentet az iteni működéséről, ezt kéziratai közé lemásolta, a fáradhatlan munkásságu Hevenessy Gábor, mely kézirata az 1859 iki magyar történelmi tár hatodik kötetében közzététetett. Minthogy ez idevágó több érdekes adatot tartalmaz, jónak láttam azt latinból lefordítva közleni:

„Mintegy 12 napi ostromzárlat után a törökök a számukra rendelt 300 szekéren, asszonyok, gyermekek együtt mintegy három ezren, a várból kivonultak. — Midőn azonban a vár 1688. május 19 én átadott, a mieink kérték, hogy, ha a törökök szabadon mehetnek akarnak, minden fiu, vagy leánygyermeket, ha a 18-ik évet el nem érték, kik t. i. keresztény szülöktől, szárt maztak, az öregebb férfiak és asszonyok is, ha Fejérvárban maradni, vagy a keresztény táborba jönni akarnak, ebben ne gátoltassanak. Ezért gr. Batthyány tábornok, méltóságos ezredes (neve nincs kitéve) a vár első parancsnoka Ariezaga ügyessége és a mieink (jezsuiták) fáradozásával a kimenetel előtt a házak többször kikutatva s megvizsgálva lőnek, s noha számos keresztény volt, a törökök azonban őket annyira magukhoz bilincseltek, hogy alig találkozott egy is, kit siránkozás közt erővel nem kellett volna jajgatás és bögés közt elválasztani, s eleinte sem czukor sem más édességekkel nem lehetett őket csillapítani, mindig a törökhöz visszamenetelt sürgetvén. Az asszonyok közül néhányan keresztényen voltak makacsul tagadták, s csak kényszerülve vallották meg a törökök az igazságot; a többi közt egyik semmi módon sem volt a töröktől elválasztható, állítván, hogy jobb dolga van a hitetleneknél, mint a keresztényeknél, kikkel a várból el is távozott.

A csecsemők száma körülbelül 50 volt, kik a mieink ébersége által, a török apák kebleiktől elszakítottak és különféle alkalmazkodásra — varie accommodandi — részint Budára, részint Győrbe küldettek.

A városban meg nem keresztelt 19 lélek találott: Aische, ezeltől Kovács Gergely nevű átszökött bosnyák özvegye, Ibrahim fia, és Hanka leánya, Hasti pécsi török, 27 éves; török szülöktől származott Unnibal özvegy 55 éves; Aische, erdélyi anyától származott özvegy 16 éves, két éves leányával; Sophia Pozsegá-

ban született özvegy 49 éves; Justurne Katalin, két fia Sabasz és Reheb. — Junius 16-án 8 csecsemő kereszteltetett a fentebbiektől, korosabbak pedig, kik oktatásban részesítettek, junius 29-én kilenczen ünnepelesen lőnek megkeresztelve.

Elfoglaltván a város jövő lakásunkra egy templomot elfoglaltunk, másnap pedig elénekeltvén Szent Ambrus énekét, első gondunk volt a magas póznákra szurt keresztény fejeket levenni és eltemetni, mi egykünk által május 21-én a katonákhoz intézett szónoklat után teljesítetett, találtatott 50 fej, s így ezeket eltemettük.

Eleinte mások távollétében, a lelkes kötelességeit mi teljesítettük, ezen buzgalmunkat látván, leginkább, hogy a városba oretnekek be ne bocsájtsassanak, Ariezaga parancsnok és Biszriszky őrnagy a kálmunistáknak a külvárosban levő mecsét, vagy templomukba, május 24-én bennünket, ilyent nem is gondolókat hívtak istentisztelet tartására s ott teljes joggal egy tágas kert tel együtt, egy kö és három romlott házacska által adtak; azért mi ezen templomocskát — tempella — tústént felszentelvén, benne az istentiszteletet magyar szónoklatokkal megkezdttük.

Eddig ezen jezsuita jelentés; igen érdekes lenne ezen város akkori állapotjának hiteles és hivatalos összeírását olvashatni, azonban ezt a városi levéltárban hiába keressük, minek oka az, hogy valamint a megye ugy e város is négy éven át katonai parancsnokság által kormányoztatván, ezen időbeli iratoknak, a hadi tanács levéltárban kell lennie, Budán-e, vagy Bécsben? nem tudom, s így annak felkutatása, e város jövőndő monographiai irójának tisztéhez tartozik, részéről csak utbaigazitással kívántam szolgálni. Rosty Zsigmond.

Hatósági élet.

Pályázati hirdetés.

Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatóságánál az árvaszéki előadói állomás időközben üresedésbe esvén, annak választás utján betöltése a városi bizottságnak f. évi 49. számú határozata értelmében elrendeltetett. — Felhivatnak e szerint mindazok, kik ezen 1100 frt. évi fizetéssel kapcsolatos tisztviselői állomásra pályázni kívánnak, hogy kellőleg felszerelt és képességeiket igazoló folyamodványaikat *f. évi april havának 11-ik napjáig* a városi törvényhatóság ígató-hivatalához benyújtani el ne mulasszák.

Kelt Székesfejérvárott 1874. évi márt. 19.

Novák Kálmán m. k., polgármester.

Hirdetés.

A székesfejérvár városi fogyasztási adójövedék bérleményének intézésére kirendelt bizottsmány részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint e bérlemény kezelése körül alkalmazott ügynöki állomások egyike megürülvén, annak pályázat utján leendő betöltése határozottat el, miért is felhivatnak mindazok, kik ezen 500 frt. évi fizetéssel járó állomást elnyerni óhajtják, folyamodványaikat *f. évi mártius hó 29-ig* alulirt bizottsmányi elnökhöz nyujtsák be.

Kelt Székesfejérvárott 1874. évi márt. 19.

Szepelt Nándor m. k., bizottsmányi elnök.

czegek magán-lakosztályaiba s az elfogadó-terembe jutunk. Ez mythologiai fényvel van díszítve. A mozaik padlózat itt is valódi műbecs, s a ritkafényű butorok közül, mesés gazdagságával a királyi trón emelkedik ki.

Az elfogadó terem előtt egy óriási salon áll a testőrök számára.

A Bourbon palota nevezetesebb termei után még a királyi fogatokat tekinttem meg, melyek közt számos egyszerű sétathintót, vagy 6 vadászokocsit s egy aranyozott fedett kocsi találtam, melynek mesés értékéről sokat beszélt vezetőm.

A Bourbonokra méltán nevezetelű palotaszemélyzet sokat elmondott azon cselszövényekről, melyek itt készítették, s erről majd máskor lesznek bátor szólni, s mostan elég lesz, ha egyik nápolyi királyi palotát ily felületesen sikerült bemutatnom. Lukáts Gyula.

Papirszeletek.

Egy rézkrajczárt nyelt el a parasztfiu. Az apa el-megy vele az orvoshoz, s kéri hajtsa ki fiából a krajczárt. Az orvos a fiu ütérét tapogatva, így szól az apához: „Én a fiun nem segíthetek, hanem adok egy jó tanácsot. Vigye az adóvégrehajtóhoz, az ki tudja az emberből az utolsó krajczárt is préselni.”

Két diák vitakozott egymással, hogy a próféta számára megszólalt-e, vagy se? Az egyik azt állítja, hogy igen és a sentírásból ezt idézte: „És megszólalt vala a számár.” — Hallom! — szól phlegmával a másik.

— Te Jancsi!
— Tessék parancsolni?
— Holnap reggel öt óraker fel fogsz engem keltetni. Érted?
— Igenis tens uram, csak tessék majd csöngetni.

— Egy csomó magyar dohányt hozott a falusi ember a városba, a mint egyszer csak észreveszi, hogy jön a fináncz. A kelepczéből bajos volt kimenekülni. Ha visszafordul, gyanut gerjeszt és elfogják; ha szembe megy, bizony elveszik tőle a dohányt, s megis büntetik. Hirtelen fölálta magát: bátran szemközt ment; a fináncz — mint előre gyanítható volt — el akarja venni a dohányt. A paraszt protestál és ravaszul így szól neki: „Látja, én szegény ember vagyok, tölem csak a dohányt veheti el, egyebem nincs. A dohányt ennek az urnak hoztam, ki fent az emeletben lakik; az megveszi tölem és akkor menjen fel hozzá vitez uram és vegye el tőle a dohányt, azt megis büntethetik, mert gazdag.” A fináncz ráállt. A falusi ember fölviszi a dohányt és eladja; mikor a pénz már zsebében volt, fölfedezi, hogy alant a fináncz várakozik. A vevő dühösen káromkodik és összeszedja a parasztot. „Ne busuljon jó uram, szól a furfangos paraszt, — ha leme-gyek dobja le a dohányt az ablakon, majd elviszem magammal;” azután elment. A fináncz nehezen várta, s most lóhalálba szalad az emeletre, hogy a bizonyosnak hitt zsákmányt elvigye. De míg ő minden zeget zúgot kikutatott eredmény nélkül, azalatt a paraszt a dohánynyal és pénzzel együtt elillant.

Vendég érkezett egy zárdába pénteki napon. A

guardián így marasztalá vendégét ebédre: „Maradjon itt uraságod ebédre, ha itt marad, akkor lesz nálunk ma Stockfish is.”

„Kegyed nekem igen tetszik,” így szól a kis-asszony a nagyreményű ifjuhoz. „Bocsásson meg nagysád — volt a válasz, — de oly hölgyet, kinek ily rossz izlése van, csakugyan nem becsülhetek.”

A „vörös ökör” vendéglőben P. ur disputált egy színésszel.

— Hát nincs igazam? — kérdé P. ur.

— Meglehet! — válaszolt a színész, — csak furcsa az, hogy urambátyám nem tudja a szavakat megválogatni.

— Hm! — volt a laconicus válasz — sokkal furcsább az, hogy önök folytonosan tanulják szerepüket, s ha reá kerül a sor, mégsem tudják azt elmondani.

E napokban bejön a kapitányi hivatalba egy asszony.

— Kérem szépen, nincs az én uram becsukva?

— Mi a neve?

— Tüdös Mihály.

A fegyenczek lajtmomat, az indexet végig forgatják, de a Tüdös név sehol sem jön elő.

— Nincs itt a maga férje, mert ha itt volna, akkor be lenne írva.

— Pedig kérem alásan, tegnap óta nem volt odahaza, hát csak úgy gondoltam, hogy talán itt lesz becsukva.

Egy versfaragó imádotjának ujévi ajándékul egy zsebkendőt küldött következő sorok kíséretében: